

Cijena: \$1.00

No. 14 - 17.VII, 1998

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" Za Toronto i okolicu)

U OVOM BROJU :

- Urednica piše 2
- Vijesti iz Toronta 3
- Vijesti iz Hrvatske 4
- Vijesti na Engleskom 5
- Tisak 6
- O Sarajevu 7
- Vrbanja 8
- Motrišta 9
- Knjige 10-11
- Događaji u Zajednici 12-13
- Svaštice 14
- Zdravlje 15
- Šport i Oglasi 16-19

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu)

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Adresa: 1137 Centre Street
Thornhill, Ontario I4J 3M6

Telefon: (905) 738 - 0053
Fax: (905) 738 - 9221

Pretplata: \$50.00 godišnje
Pretplata se može uplatiti
kod Glavnog Urednika ili
u bilo kojoj Hrvatskoj
Kreditnoj Zadrugi
pod brojem 274-2403

OGLASI
Cijena oglasa u
veličini posjetnice:
Polugodišnje - \$50.00
Godišnje - \$100.00

Glavni i Odgovorni
Urednik :
Valentina Krčmar

POZOR !

Molimo vas da se pretplatite na
"Hrvatsku ISKRU", jer s time
pomažete naše napore kako bi
tiskali nama toliko potrebne
novine sa vijestima iz Toronta i
okolice, vijesti iz svijeta i
Hrvatske;
i druge kulturne
i sportske vijesti.

Urednica piše :

Ovaj broj HRVATSKE ISKRE, br. 14 je gotovo kompletno pripremljen u Hrvatskoj. Biti u Hrvatskoj ovih dana poseban je užitek. Povod mog odlaska u Zagreb bio je Sabor AMKA-e. Nakon Sabora i rada, imala sam vremena za uživanje. Teško je opisati oduševljenje po cijeloj Hrvatskoj - oduševljenje Hrvata pobjedama na Svjetskom nogometnom prvenstvu, no Vama ne moram to reći - svi smo slavili i Vi ovdje, i mi tamo. Isto tako žalost, koja je bila nakon poraza sa Francuskom bila je velika. A konačni rezultat - treće mjesto na svijetu - to slavlje nije uopće moguće opisati. Koliko su ti naši momci nogometaši učinili za našu Hrvatsku - mnogo im hvala.

Gledala sam utakmice na raznim mjestima, putovala gradom kad se igralo, razgovarala s ljudima i - jasno - slavila. Razgovarala sam s mnogima - svi su bili opijeni pobjedom, igrom naših mladica i nadom u nešto fantastično, što im je dalo malo odmora da se bar na tren izvuku iz onoga što koji puta nije baš najlakše.

Lijepo je bilo u Hrvatskoj, i to ćete osjetiti u svakoj mojoj riječi, u svakom retku, jer kako kažem gotovo svaki članak bio je doživljen i pripremljen u Hrvatskoj. Kao i svaki puta i ovaj puta obišla sam Hrvatsku, i to zadovoljstvo nositi će me mjesecima. Previše sam posjetila da Vam sve nabrojim, no zamislite koliko sam vidjela u samo par dana - Istru, Hrvatsko Primorje, otok Pag, od Zadra do Splita, vraćala sam se na Pag preko Rogoznice, povratak u Zagreb, preko Plitvica. Par dana kasnije krenula sam put Slavonije, u moje rodno mjesto Vrbanju, posjetila Požegu, prekrasan gradic u Slavoniji. Zadnji dan prije povratka kući u Kanadu provela sam dan u Zagrebu, posjetila grob Siniše Glavaševica i naših Vukovaraca, posjetila Zagrebačku goru i vrh mu Sljeme, pa kasnije "odletjela" do Marije Bistrice, i natrag u Zagreb. Koliko sam vidjela, koliko doživjela - nema dovoljno riječi da Vam opišem tu našu prekrasnu domovinu.

I sada po povratku, pozdravljam Vas, dragi čitatelji, kao i one koji su mi omogućili da toliko vidim i doživim. Hvala svima, posebno mojoj prijateljici, koja mi je pružila sve. Hvala onima koji su me poslali tamo gdje je trebalo, onima koji su podijelili samnom sreću susreta - onima koji su mi darovali knjige - a njih je mnogo. Previše je ljudi koje treba spomenuti, i ono što su mi pružili nosit ću u srcu zauvijek. U ovih tri tjedna doživjela sam mnogo, i tu sreću osjetit ćete i Vi, dragi čitatelji na stranicama HRVATSKE ISKRE.

Ima puno toga što Vam želi reći, ali nažalost ne mogu sve reći, jer koji puta se ne možemo ponašati po onoj "što na umu, to na drumu". Jer, mora nam biti jasno, koliko god da je bilo uzbudljivo, ili lijepo, doma, tamo nije sve kako treba i trebamo se zamisliti kako dalje. Mnogo puta mi je bilo teško, koji puta stavila sam i tamne naočale da ne vidim i ne čujem - ali, vidjela sam i čula. Koliko god da sam uživala u Hrvatskoj, koji puta bilo mi je teško gledati one druge stvari i šutjeti.

No, o svemu tome imati ćemo vremena da razgovaramo, ili pišemo. Za sada, sve Vas pozdravljam,

Valentina

World cup in review: (how the Croats beat the Germans, we'll never know)....

THE TORONTO STAR, July 13, 1998

Cupful of memories: Croatia: Its first Cup appearance and a memorable trip after semifinal win for a country in its eight year of existence.

.. An inspired Croatia team was the Cinderella story of the World Cup and Davor Suker's golden play helped his young nation earn respect among soccer powers. The team finished third and Suker went home with the Golden Boot award as the Cup's top scorer with six goals..... France '98 produced many new soccer heroes, including Drazen Ladic, who celebrated Croatia's win over Germany.

And at the very end, July THE TORONTO SUN, July 16, 1998, Michael Cohen

... The World Cup is over and the only outcome that gives me any joy is the remarkable success of Croatia.

I have no Croatian blood, I am in no way anti-Serbian and as someone who lost Jewish relatives during the Holocaust I have no reason to be an admirer of the country's war record.

Yet, I became an immediate fan of Croatia the day they were condemned by a French anti-racist organisation for their red and white checkerboard soccer shirts.....

Cijeli Zagreb je pjevao danima - ZIVI, SAMO ZIVI,
SVI CE SOKOLOVI
ZA TE ŽIVOT DATI !!!! (vk)

ČESTITAMO ČIRI I NAŠIM
NOGOMETAŠIMA NA VELIKOM
USPJEHU !!!

SUPER DIJETA

Imate višak kilograma ?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako ?
Rješenje je tu !
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja
i vrtoglavice uz 100% prirodni program.
NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743

CHILDREN'S EDUCATION TRUST OF CANADA

Najmoderniji i najefikasniji
program štednje za buduće
školovanje djece.

- privilegije za income tax
- odobren od kanadske vlade i Revenue Canada - siguran i garantiran
- najveći povratak novca bez rizika
- mogućnost prijenosa na bilo koje dijete do 21 godine starosti
- popularan poklon od roditelja, baka, djedova, kumova i drugih

Za više informacija
nazovite (416) 242-7727

DOREEN S. HERCEG, E.C.E.
Associate Director

Get the best the lowest price!

No start up fees
Flat rate 24 hours a day,
7 days a week
Don't quit your present
phone company
Travel anywhere and enjoy
the savings with our service

For more information, Call us
1 - 888 - 561 - 5252

Telegroup
Global Service
with a personal touch

Canpales Trading Ltd.
Authorized Sales Agents

Rates in US\$/Min	
Albania	0.46
Austria	0.31
Bulgaria	0.46
Croatia	0.45
Czech Rep	0.38
Greece	0.46
Hungary	0.32
Italy	0.31
Poland	0.42
Romania	0.51
Russia	0.56
Slovakia	0.41

Izjave igrača- Robert Prosinečki - Svi smo sretni, mislim da je biti treći najteže. Jer, u borbi za treće mjesto obično se nadu dvije momčadi koje su mogle biti u finalu. Ova generacija je zaslužila ovakav uspjeh, svi ćemo pamtit i ovaj veliki SP.

Dražen Ladić - Kako je SP odmicalo, ja sam bio sve bolji. Hvala Bogu, sve je bilo dobro, no ni ja ne bih branio kvalitetno, da cijela momčad nije funkcionirala savršeno, te od obrambenih igrača do napadača branila prilaze mojim vratima.

Davor Šuker - Svi me pitaju za pogotke, za naslov prvog strijelca SP. Ma to je lijepo, to je važno, ali je najvažnije da je Hrvatska treća. Jer ja, Davor Šuker, imam svoju vrijednost i neće mi naslov najboljeg strijelca nekako posebno podići, a za Hrvatsku ovo je nešto što treba doživjeti!

JUTARNJI LIST, 13. srpnja 1998

HRVATSKA DOČEKALA POBJEDNIKE

Zrakoplov s hrvatskim nogometašima sletio u zagrebačku zračnu luku u 17.50 sati, gdje su ih dočekali navijači iz Zagreba, Dubrovnika, Splita, Osijeka, Siska, Rijeke, Pule, Slavenskog Broda i drugih hrvatskih gradova. Predsjednik dr. Franjo Tuđman odlikovao sve članove hrvatske nogometne vrste.

“Zovi, samo, zovi” i “Volim te Hrvatska” odzvanjalo je ispred zagrebačke zračne luke kada je u 17.50 sletio zrakoplov s hrvatskim nogometašima. Tamo ih je dočekalo više tisuća građana koji su došli iz cijele Hrvatske kako bi prvi vidjeli pobjedničku reprezentaciju. Kada su se vrata zrakoplova napokon otvorila, nogometaše su, uz limenu glazbu i mažoretkinje, dočekali Zlatko Čanžuga, Mirko Novosel i 24 ljepotice u crvenobijelim dresovima, pobjednice predizbora za Miss Hrvatske.

“Bili su najbolji! Žao mi je što im ne mogu stisnuti ruku. Mislim da su nas organizatori trebali pustiti na pistu da ih vidimo kako izlaze na tlo kojem su donijeli broncu - uzbuđeno je rekao dvadesetjednogodišnji Petar Beladić koji je, iza policijske ograde, pokušavao vidjeti naše reprezentativce kroz prozor autobusa kojim su krenuli prema Trgu Francuske republike.....

NAVIJAČKA STIHUJA

Kad su stigli pobjednici na trgu je nastao totalni urnebes. Dok je spiker najavljivao imena nogometaša, redari su jedva uspjeli zadržati navijače koji su nahrupili sa svih strana, no oni su ubrzo probili sve ograde i popeli se na pozornicu. Bilo je potrebno više od 20 minuta da bi molbama i intervencijama policije pozornica bila raščišćena, a nekoliko ljudi za vrijeme gužve palo je u nesvjest. U navijačkoj stihiji također je počinjena i znatna materijalna šteta. Nakon veličanstvenog dočeka hrvatski reprezentativci zaputili su se k predsjedniku Franji Tuđmanu koji ih je odlikovao, a nakon toga zajedno su odgledali finalnu utakmicu Francuske i Brazila.

Navijači su za to vrijeme slavili po zagrebačkim ulicama i trgovima sve do kasno u noć. Najviše ih se i ovaj put okupilo na Trgu Bana Jelačića, gdje su se okupali na Manduševcu i ponovo oštetili rasvjetu tog zdenca, a od posljedica urnebesna mnogi su završili u bolnicama. (Hitna pomoć intervenirala 26 puta).

SPORTSKE NOVOSTI, 13. srpnja 1998

VIŠE OD 100,000 POZDRAVILO VATRENE

Fešta na Trgu Francuske republike - Doris Dragović je imala odlične suparnike u Ladicu, Štimcu, Bobanu i ostalim nogometašima koji su se istaknuli i kao vrsni pjevači.

Eto, tako je slavlje izgledalo u Hrvatskoj, a sada pogledajmo malo kako je to izgledalo ovdje u Kanadi, u kanadskom tisku:

TORONTO SUN, JULY 5,1998: Germany shattered, Croatia sends powerhouse home.

...Tiny Croatia, with a 4.7 million population and a team considered an anomaly here in the quarter-finals along with the traditional power-houses, was full measure for a victory secured after Germany had a man ejected....

RED, WHITE AND YAHOO! thousands of Croatian fans take over Mississauga Rd. in Streetsville yesterday after their team upset Germany 3-0 in the World Cup quarter-finals

CROATIA'S CUP RUNNETH OVER... The intensity of celebration was fuelled by the fact that this was Croatia's first opportunity to compete in the world Cup as an independent nation.

THE TORONTO STAR, July 5,1998: DUTCH TREAT, CROATIAN THRILL...

Tiny Croatia slays giant and comes of age... This is a tremendous achievement by a country that has been in existence since 1992, but when one talks about those making their first appearances here, one cannot group Croatia in the same bracket as Jamaica and Japan.

THE TORONTO STAR, July 7,1998 Croat team carries pride of the nation: “Proud to be Croat” was the lettering on the players' T-shirts, although the words were true long before this national soccer team upended Germany 3-0 in the quarter-finals of the world cup Saturday night in Lyon...

Just seven years after declaring its independence from Yugoslavia and taking on a war against Serbian aggression, Croatia has made its first trip to the World Cup a proud and memorable one.

THE TORONTO STAR, July 8, 1998, Croatia pins upset hopes on big Šuker. “We play from the heart,” says star of Cinderella team.

THE TORONTO STAR, July 9,1998: Croats lament loss to France.... They tried to keep their heads high. Yet, as Croatian players came out of the locker room there was a look of deep disappointment in their eyes.

TORONTO STAR, July 11,1998

BILIC ‘NOT TO BLAME’ Croatia's Slaven Bilic, branded by the media as the villain of the soccer World Cup, says he should not be blamed for French star Laurent Blanc missing the final. ..”As a fellow professional I feel sad for Blanc. But, he hit me intentionally in the face - he has admitted he lost control - and technically that is a send-off.”

THE TORONTO STAR, July 12,1998

CROATIA ‘THIRD-BEST’ TEAM

It was more than just a third place victory in the World Cup for Croatia. It was a magnificent achievement for a nation of 5 million in only its eight year of existence and its debut in the world soccer championship. The beaming Croats didn't win the title, but it didn't seem to matter much.

... After game, Šuker ran around the stadium with a Croatian flag draped over his shoulder.

THE TORONTO SUN, July 12,1998

... As soon as the game ended, the Croatian team gathered at the end of the stadium where their fans were congregated and bowed. Šuker came away with a Croatia flag draped over his shoulder like a security blanket....

Vijesti iz Toronta i okolice

OBNOVA VUKOVARA 98

HUMANITARNA UDRUGA HRVATA JUŽNOG ONTARIJA

O B J A V A

Upravni odbor humanitarne udruge za obnovu Vukovara započeo je s prikupljanjem sredstava i u Hrvatskoj Kreditnoj Zadrugi otvorio račun pod nazivom “Obnova Vukovara 98”. Uplate se mogu vršiti na šalterima Zadruga u Torontu, Mississaugi i Hamiltonu.

Vaše novčane darove možete uplatiti kod svih članova Upravnog Odbora Zvonka Luburica, Dr. Branka Radišića, Milana Krijana, Dragutina Mileka, Mirka Bukovca, Ivice Lončarića, Slavka Reze, Josipa Gojmerca i Antuna Mesića.

Takodjer uplate se mogu izvršiti:

- u agenciji “Generalturist” iz Mississaugue, 3045 Southcreek Rd. Unit 1, tel (905) 602-8900;

- u Generalnom Konzulatu Republike Hrvatske u Mississaugi, 918 Dundas Street East, Suite 302, tel (905) 277-9051.

Članovi Odbora će i na svim javnim skupovima u hrvatskoj zajednici organizirati prikupljanje sredstava, kod poslovnih ljudi i uspješnih profesionalaca te nedjeljom poslije misa u hrvatskim župama.

*Predsjednik Upravnog Odbora
Zvonko Luburić, v.r.*

Hrvatska

ISKRA

(Bivši “CIRKULAR” za
Toronto i okolice)

HODOČAŠĆE U MIDLAND

TORONTO - Slijedeće Nedjelje, 19.srpnja 1998 održati će se hodočašće Hrvata vjernika u Svetište kanadskih Mučenika u Midland.

Svečana Sveta Misa počne u 12 sati a predvodi je i propovijeda Mons. Josip Božanić, Zagrebački Nadbiskup, Metropolit i Preedsjednik BK Hrvatske.

Postoji prilika za Svetu ispovijed od 9 sati:

Pobožnost križnog puta u 3 sata. Poslije blagoslov nabožnih predmeta i završna propovijed Nadbiskupa.

Autobus polazi od naše crkve, ako bude dovoljan broj putnika, u 7:30 ujutro. Povratak iz Midlanda u 5 sati. Cijena po osobi \$25.00. Javite se na župni ured.

Croatian Community Services

35 King Street East, Unit 17
Mississauga, ON L5A 4E2

Tel: 905 270-7887 Fax: 905 270-7014

E-mail: croatianc@on.aibn.com

Website: www.totaldirectory.com/crocom

Information and Resource Centre

Radno vrijeme: od utorka do petka, od 9 do 5

Croatian Community Services je organizacija koja informira i upućuje, ne samo nove useljenike nego cjelokupno pučanstvo Mississaugue i okolice, u svezi ostvarivanja mirovine i socijalne zaštite, stanovanja, zapošljavanja, imigracije i drugih pitanja. Ako su vam potrebno naše usluge, te bilo kakve informacije nazovite Millie na (905) 270-7887.

U našem uredu možete koristiti kompjutoer, printer, fax, kopirer i internet pri traženju posla. Savladajte osnove upotrebe kompjutera uz našu pomoć. Odvojite sat ili dva dnevno, dodite i naučite osnove Windows 95, MS Word, Ms Excel, Corel WordPerfect, Simply Accounting. Nazovite nas za slobodan termin.

Vijesti
iz
Hrvatske

Pripremio: Slavko Butković

MILOŠEVIC JE RATNI ZLOČINAC

WASHINGTON, (HINA) - Skupina američkih senatora iz Republikanske i Demokratske stranke zatražila je u četvrtak da se Slobodan Milošević optuži za “gnjusne ratne zločine” i pozvala Bijelu kuću da dokaze protiv jugoslavenskog predsjednika preda Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji (ICTY) u Den Haagu. Republikanski senator Alfonse D’Amato je izjavio kako je namjena rezolucije skupine senatora naznačiti da Sjedinjene Države više ne bi trebale s Miloševićem tražiti mirno rješenje balkanskih sukoba.

“Slobodan Milošević je uzrok pokolja na Balkanu, a mi ga još uvijek tretiramo kao ključ mira”, rekao je D’Amato, pozivajući na podizanje optužnice protiv Mioševića, njegovo dovodenje i suđenje pred sudom u Den Haagu. Rezolucija Miloševića optužuje da je “podigao i iskoristio srpski eskremni nacionalizam”, te da je njegov dolazak na vlast označio početak sukoba u bivšoj Jugoslaviji.

“Stiglo je vrijeme da konačno završimo s tom laži”, dodao je demokratski senator Joseph Lieberman, istakavši da Miloševićeva vlast nad srbijanskim snagama čini izravno odgovornim za nasilje na području bivše Jugoslavije. Rezoluciju je sastavilo 14 američkih senatora, koji drže da će se njezin tekst uskoro naći na razmatranju pred cijelim senatom.

MINISTAR GRANIĆ O PREVLACI

ZAGREB (HINA) - Rezolucija 1183 Vijeća sigurnosti UN-a o Prevlaci predstavlja kontinuitet VS-a u potpori činjenici da je Prevlaka sastavni dio Republike Hrvatske, izjavio je u četvrtak

u Zagrebu potpredsjednik hrvatske Vlade i ministar vanjskih poslova Mate Granić.

On je također najavio da će od 21. srpnja, na poziv američke državne tajnice Madeleine Albright, boraviti u SAD-u. Po Granićevoj ocjeni, taj će se sastanak dogoditi u pravo vrijeme, nakon usvajanja Programa povratka izbjeglica, te uspješnih pregovora s Organizacijom za europsku sigurnost i suradnju (OESS) u vezi s OESS-ovim preuzimanjem dijela policijskih ovlasti od Potporne skupine policije UN-a u hrvatskom Podunavlju.

“Do sastanka s američkom državnom tajnicom dolazi i nakon niza drugih mjera koje je poduzela hrvatska Vlada u svrhu stabiliziranja situacije u hrvatskom Podunavlju i jačanja mjera povjerenja”, rekao je Granić dodajući kako pozitivnom ozračju pred sastanak s Madeleine Albright pridonosi i velika potpora SAD-a pri donošenju najnovije rezolucije o Prevlaci.

BORAVAK PAPE U HRVATSKOJ

ZAGREB (HINA) - Nakon što je Sveta Stolica 9. lipnja 1998. definitivno odobrila program pastoralnog i državnog pohoda Svetog Oca Ivana Pavla II. Republici Hrvatskoj, Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj - zajedno s Hrvatskom biskupskom konferencijom, odborima za doček zagrebačke i splitske nadbiskupije, te državnim Odborom Republike Hrvatske - danas je službeno objavila glavne točke Papina boravka u Hrvatskoj.

Pastoralni i državni pohod Svetog Oca Ivana Pavla II. Hrvatskoj bit će od 2. do 4. listopada 1998. godine. Sveti će Otac pohoditi Zagreb, Mariju Bistricu, Split i Solin. Papin se dolazak u međunarodnu zračnu luku u Zagrebu očekuje u petak 2.listopada, u 17,30 sati gdje će ga, uz apostolskog nuncija msgr. Giulija Einaudija i članove Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije, dočekati i pozdraviti predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman.

SJEDNICA VLADE IMENOVANJA

ZAGREAB (HINA) - Vlada RH na zatvorenoj sjednici u četvrtak imenovala

je Luku Šiljega povjerenikom Vlade Republike Hrvatske za Dubrovačko-neretvansku županiju. Vlada je odlučila i o još nizu drugih imenovanja, a bavila se i pitanjem obnove zračne luke u Zadru.

Vlada je utvrdila i Prijedlog odluke o postavljenju Yvana Lalanne-Berdouticqa za počasnog konzula Republike Hrvatske u Francuskoj, sa sjedištem u Lyonu i konzularnim područjem koje obuhvaća čitavo područje regije Rhone-Alpes.

Također je utvrđen i Prijedlog odluke o postavljanju Najia Kalpakija za počasnog konzula u Siriji, sa sjedištem u Damasku i konzularnim područjem koje obuhvaća cjelokupno područje Sirijske Arapske Republike.

Vlada je osnovala Povjerenstvo za udruge i njegovim predsjednikom imenovala Ivicu Kostovića, a članovima Josu Škaru, Božu Biškupića, Juraja Njavru, Marijana Ramušćaka, Nikolu Ružinskog i Branka Štulića. Zamjenicom predsjednika Povjerenstva imenovana je Ljerka Mintas-Hodak.

Zadaća Povjerenstva za udruge provedba je odluke o mjerilima za određivanje udruga čija je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku i financijskoj potpori udrugama iz Državnog proračuna. Vlada je ujedno utvrdila Prijedlog za isplatu akontacija udrugama koje su se 1997. i ranijih godina sufinancirale iz Državnog proračuna.

Na kraju, Vlada je imenovala Josipa Sarića pomoćnikom ministra rada i socijalne skrbi, Miricu Županić pomoćnikom ministra hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata te Nevenku Bagarić i Milu Rukavinu pomoćnicima direktora Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske.

APEL BISKUPA B i H

BANJA LUKA (HINA) - Biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, koji su se od 13. do 15. srpnja u Banja Luci okupili na XIII redovitom zasjedanju, uputili su apel domacoj i svjetskoj javnosti zbog “teške političke i socijalne situacije u B i H”.

ZOVI, SAMO ZOVI..... I tako zove me kum iz Zagreba, čovjek koji baš nije išao na utakmice, iako nogomet još uvijek igra, doduše sad u veteranima. Kaže da je išao na trg sada proslaviti pobjedu nad Njemačkom, u što nije mogao povjerovati, jer on jednostavno nije taj tip, iako voli sport i gleda sve što je na TV-u, no posljednji je za kojeg bi pomislio da će tako slaviti pobjedu. Do danas su Francuzi slavili zajedno s nama. Ne znam kako će biti nakon današnje utakmice, netko će slaviti, netko tugovati.....

Večernji, 9.7.1998 Francuska - Njemacka 2-1 SVJETSKI FINALE ODNIJELE DVIJE POGREŠKE
Kako su najvatreniji navijači doživjeli poraz hrvatske reprezentacije - NOGOMETNU TUGU ISPRALI SUZAMA I U MANDUŠEVCU. Odlazeci kućama svatko se na svoj način pokušavao pomiriti s porazom. Nažalost, opet su stradale brojne gradske klupe, kante za smeće...

Zagrebačka kolonija Francuza navijala je za svoje nogometaše i veselo završila večer. No, nisu samo navijali, nego su se i pripremili. Osoblje veleposlanstva tako je upozoreno da u srijedu navečer ne ostavlja automobile parkirane ispred zgrade veleposlanstva na Šalati. Francuski diplomati, iako suzdržani u izjavama uoči utakmice, očito su prognozirali pobjedu svojih te su sinoć tražili dodatno policijsko osiguranje oko veleposlanstva.

Na Francuskom trgu protiv Francuza - OD VESELJA NISU VIDJELI IZJEDNAČENJE! Ispred videozida na Trgu Francuske Republike tisuće navijača su pjesmom, plesom, pljeskom i rukama u zraku pružali podršku hrvatskoj reprezentaciji, no ni navijanje iz petnih žila nije pomoglo ‘kockastima’ da uđu u finale. Iako trg nosi francusko ime sinoc su se ondje čule samo psovke na račun Francuza, a najviše ih je išlo francuskome vrataru.

“Hoćemo gol, hoćemo gol!” vikali su navijači i burno pozdravljali Šukerov zgoditak na početku drugog poluvremena. Toliko se slavilo da nitko nije ni shvatio kada su Francuzi izjednačili. Ipak, publika se nije predavala.... (str. 10)

“Smijem li vikati “Vive le France”, raspitivao se francuski diplomat dok je vježbao povicima “Živjela Hrvatska!”.

TULIPAN NAŠIMA

Gospodine Bože, Jučer su hrvatski nogometaši na Svjetskom prvenstvu poraženi u polufinalu . Usred Pariza tukli su nas Francuzi s 2 -1! Pa kakvi su to domaćini? Zar se tako dočekuju gosti? Gdje je gostoljubivost? Kakva je to dobrodošlica? Mi smo im tri dana neprestano govorili, govorili i govorili kako ćemo ih pobijediti. Ali nije upalilo. Vjerojatno zbog toga jer Francuzi ne razumiju hrvatski jezik, pa ako im nešto kažeš u lijevo uho, kroz desno uho odmah izade. Pisali smo im, ali oni pisma vjerojatno nisu otvarali. Francuzi uopće nisu shvatili naš pobjednički mentalitet i nisu prihvatili prijedlog da Hrvati igraju u finalu. Francuzi su se pravili Englezima. Uz to, u njihovoj momčadi igra nekoliko crnaca i od toga nam je za vrijeme utakmica bilo crno pred očima, pogotovo kad smo primili dva komada, a dali samo jedan. Ti Francuzi najvjerojatnije nisu čitali ni naše novine u kojima sve jasno piše kako ćemo s Brazilcima u finalu igrati mi, a ne oni. Ma

kakvi su to ljudi, koji ne čitaju hrvatsku prognozu? Ti Francuzi uopće nisu shvatili da su Hrvati došli u Pariz po nogometnu pobjedu, vec su bili uvjereni da smo došli pogledati Eiffelov toranj, jesti francuskog pijevca i piti francuski konjak. Baš su ti Francuzi negostoljubivi domaćini pa su čak i s igračem manje izborili pobjedu. Neki prkosni ljudi. Moram priznati da je tu bio i španjolski sudac, ali njemu se fućkalo za sve jednako. Zato, vjerojatno, nije htio poništiti dva francuska regularna pogotka. Šteta, jer da je htio - mogao je. Ali, nije. Sad nam preostaje utakmica za treće mjesto s onim tulipanima iz Nizozemske, pa ce tako i nogometu doći kraj. Do sljedeće subote. A onda cemo im pokazati gdje smo i što smo. Prognoze su odlične.

Mali čovjek
Piše Den Jelinić
Večernji list, 9.7.98, 13 s.

JUTARNJI LIST, 12. srpanj 1998 CIJELA HRVATSKA PROSLAVILA TRIJUMF SVOJIH NOGOMETAŠA

Cijela Hrvatska sinoć je slavila povijesnu pobjedu našeg nogometa - Hrvatska je treća na svijetu! Na ulicama i trgovima vijorile su zastave, bacane su petarde, paljene crvene, bijele i plave baklje, a kolone automobila ponovo su zakrčile gradske ulice. Presretni Hrvati sinoc su skakali, bacali se na koljena, grlili, ljubili... “Hrvatska, Hrvatska”, “Zovi, samo zovi...” odzvanjalo je u Zagrebu, Splitu, Rijeci, Osijeku i svim gradovima diljem Lijepe naše.

-Izadjite na balkone, pozdravite šampione - pjevale su sinoć tisuće Zagrepčana na Jelačić placu, a mnogi su uzvikivali i “Mi smo pederi, Čiro je naš!”

-Najbolji smo na svijetu, trebali smo biti prvaci! - uzviknuo je petnaestogodišnji Zlatko Kulaš, koji se prvi bacio u zagrebački Manduševac. Nakon njega, u zdencima su se okupale i tisuće razdraganih navijača.

Za razliku od posljednjeg susreta naših nogometaša s Francuskom, na Trgu Francuske Republike u Zagrebu, sinoć se okupilo dvostruko manje ljudi, tek nešto više od tri tisuće. Navijači se nisu niti zagrijali kad ih je iznenadio gol Prosinečkog. Prava pobjednička atmosfera zavlдалa je nakon sjajnog gola Šukera kada se trgom prolomilo skandiranje - “Šuker, Šuker!”. Hrvatski barjaci ponovo su se zavijorili zakrivši pogled prema gigantskom ekranu zajedno s dimom brojnih upaljenih baklji.

Tijekom drugog poluvremena, u 22.30 sati, dvadesetdevetogodišnji Mladen Vodopija iz Dužrave dojahao je na Jelačić plac na konju. Zadržao se samo pet minuta, ali dovoljno da izmami pljesak okupljenih Zagrepčana.

-Obećao sam prijateljima da ću dojahati ako udjemo u polufinale. Malo sam zakasnio, ali ipak sam održao obećanje. Najbolji smo! - kratko je rekao prije nego je otišao s Trga. Slavlje velike pobjede potrajalo je do jutarnjih sati, a nastavit će se danas na Trgu Francuske repub'ike, kad će najvjerniji navijači, oko 17 sati, prirediti veličanstveni doček hrvatskim nogometašima.

H. Appelt, M. Bokulic, S. Milic, B. Trupčević, str. 56

JUTARNJI LIST, 12 srpnja 1998 HRVATSKA TRECA NA SVIJETU Šuker najbolji strijelac svjetskoga prvenstva

ŠPORT

Danas, 30. lipnja 1998 igra se nogometna utakmica između Hrvatske i Rumunske, dio Svjetskog nogometnog prvenstva. Rezultat ćemo znati kroz koji sat.

Razlog ovog članka je i nije nogomet. Željela bih Vam, dragi čitatelji u Kanadi, dočarati kako Hrvati u Hrvatskoj doživljavaju ovo svjetsko prvenstvo i kakva je atmosfera u Zagrebu sada, kad su utakmice u toku.

Doputovala sam u Hrvatsku u subotu 20. lipnja 1998 kad je Hrvatska igrala protiv Japana. S obzirom da sam tek doputovala (i neka mi nitko ne zamjeri, nogomet mi svakako nije prvi na svijetu), moja prijateljica i ja smo razgovarale nakon toliko dugog vremena jedna bez druge. U jednom trenu prionio se je urlik - upravo bujica vriskova, dernjave, a nešto kasnije pucnjevi, rakete, žamor. Tog trenu moja prijateljica je rekla "Hrvatska je dala gol!" Mi smo obje poletjele prema TV ekranu i jasno, goooool!!!! Zagreb je slavio. Otišla sam na prozor i pogledala van - ljudi su čestitali jedan drugome, otvarale se boce, nazdravljalo, pozdravljalo s prozora na prozor - pucalo, vrištalo, pjevalo - oduševljenje !!!!

Kad je bila druga utakmica Argentina - Hrvatska, mi AMKA-ši smo bili na Saboru, pa nismo niti slušali, ni gledali prijenos. Nešto učesnika Sabora je nestalo i iako su govorili da su umorni, ili da imaju posla, ili nešto slično, svi smo znali da je utakmica i jednostavno ne žele propustiti utakmicu. Mi smo završili popodnevni rad prije kraja utakmice i krenuli smo PRAZNIM ULICAMA ZAGREBA kuci. Zašto ovo naglašavam? Nikada do tada nisam vidjela pustije ulice Zagreba, tek koje mlađe dijete, rijetko koji auto je prolazio - nije bilo one uobičajene buke grada, na koju smo navikli u Zagrebu. Grad je bio prazan.

U vožnji smo prošli kraj parka Francuske republike, nekoliko kafića ili mjesta gdje su bile veće grupe ljudi koji su gledali utakmicu na velikom ekranu. Tamo je bila galama, baš kao kod nas u Torontu kad gledamo utakmice kada igraju ili naša Croatia ili naš hrvatski tim. No, ovaj puta nije bila uobičajena galama, tek dosta potištena grupa ljudi, bez veselog vriska. Dan je tako i završio, jer Hrvatska je izgubila. Svi su komentirali da se baš takav rezultat i očekivao, da su svi znali da nije drugi rezultat bio ni moguć - no očito je bilo da je to u stvari ono "lisica i kiselo grožđe". Još jedna interesantna informacija - taj dan, baš u vrijeme utakmice trebao je zasjedati Sabor. Kažem - trebao je, jer su se sabornici očito dogovorili da je - izgleda - važnije gledati utakmicu, nego raspravljati o tekućim problemima Hrvatske. No, tko sam ja da sudim - niti sam poznavatelj nogometa, niti sam Sabornik !

Ipak, ono što je najinteresantnije bila je utakmica Jugoslavija - Nizozemska. Jasno, ne moram reći tko su bili favoriti. Tu četvrtfinalnu utakmicu gledao je cijeli grad, čak i nepoznavatelji nogometa, kao što sam i ja. Prvi gol Nizozemaca u srpskoj mreži donio je urlik zagrepčana. Stan iznad mene je poludio - počeli su udarati po podu iz sve snage, a to su inače vrlo mimi ljudi. Opet se čula galama sa ceste, pucanje petardi, pravog oružja, čak je netko i urlao u tubu - dakle, veselje. Tako je trajalo do kraja i kad je utakmica završila sa porazom Jugoslavije veselje je bilo upravo nemoguće. U našoj kući - gdje sam ja provela svoj dopust a Zagrebu - čak se je i nazdravljalo Nizozemcima! Sjajno, dečki! Danas je utakmica Hrvatska - Rumunjska. U novinama čitam razne stvari - od prognoza raznih poznavatelja i nešto manje upoznatih s nogometom - Hrvatska će pobijediti. Vesna Parun, naša poznata pjesnikinja je sanjala o utakmici i kaže "i ako sam

dobro protumačila san, pobijedit ćemo na jedanaesterce. U snu su mi to objasnile ružičaste noge. To znači da će biti mnogo truda dok ne uspijemo pobijediti, ali će pobjeda biti ružičasta" Rezultat utakmice znate, a znate i što se dalje događalo, no sada pogledajte par komentara iz zagrebačkog tiska tih dana.

VEČERNJI LIST, 4.7.1998 "Ćiro "trener umjetnika" Izgledi Hrvatske, prema engleskom "The Guardianu" valja se kladiti na Brazil, koji ima najviše izgleda postati svjetski prvak. "Fabian Barthez, Carlos Roa i Jose Luis Chilavert jedini su čuvari mreže čija se imena nalaze ispred imena našeg Dražena Ladića na ljestvici uspješnosti vratara na SP-u u Francuskoj. Ladić je u četiri utakmice primio dva gola, što ga svrstava među najsigurnije vratare svjetske nogometne smotre."

VEČERNJI LIST 7.7.1998 Razgovor s Cirom Blaževićem - BILO BI GROZNO DA NE POBJEDIMO FRANCUZE! HRVATSKA SEBI ISPJEVALA PJESMU. Svoj jučerašnji osvrt na hrvatsko slavlje Aleksander Orssich zagrebački dopisnik austrijskog "Kleine Zeitunga" započeo je s rečenicom na hrvatskom jeziku - "Bogu hvala, idemo do finala!". Naslov teksta je "Hrvatska sebi ispjevala pjesmu." "Nitko od nas nije mislio da će Njemačka osvojiti World Cup zato što ima puno starijih igrača, ali nitko nije mogao niti prepostaviti da će im Hrvatska nanijeti tako uvjerljiv poraz. Boban i Šuker vodili su svoju momčad do sigurne pobjede i ostvarenja najdivnijeg sna, do polufinala. Ne shvate li Francuzi Hrvate najozbiljnije mogli bi se provesti poput Nijemaca. (str. 32)

"TO NIJE MOGUĆE!" Tridesetak minuta nakon 3 0, uhvatili smo, neka nam bude oprošteno, dio razgovora vodenog blizu glasovitog Trga St. Michael. Bilo je to društvo od dva para, vraćali su se iz neke zalogajnice.. Onda će gospoda 40-ih, privlačna, kazati svom pratitelju-"Ma, zar je istina Hrvatska - Njemacka 3-0?" Odgovor je bio, u hodu, ne preglasan - "Da", a uslijedilo je, ovaj put dosta glasno i razumljivo-"To nije moguće!"

OGLAS GRADA VITTELA U L'EQUIPEU - SRETNO NASIM HRVATSKIM PRIJATELJIMA !Reprezentacija Hrvatske otkrila je to na Svjetskom Prvenstvu. Popiti čašicu nije čudno kad je čovjek u Vittelu. Od čašice do čaše samo je nekoliko centilitara dopunskoga znoja. Sretno našim hrvatskim prijateljima. Vittel vitalnost na svome vrelu. (str. 35)

NASILJEM NA SLAVLJENIKE, Busovača, Kolone automobila koje su sirenama i razvijenim hrvatskim barjacima pozdravljale pobjedu hrvatske nogometne reprezentacije kroz cijelu srednju Bosnu, kukavički su napali mještani sela Bukovci. Na dijelu puta Busovača - Kiseljak, koji prolazi kroz naselja Bukovci i Kloloti, mještani su u noći sa 4. na 5. srpnja organizirano dočekivali vozila i zasipavali ih kamenjem i drvenim letvama. Oštećeno je, kako neslužbeno doznajemo, deset vozila, a svi oštećeni, zbog daljnje sigurnosti prolaza tim putnim pravcem, ne smiju prijaviti nastale štete. (str. 35)

VEČERNJI LIST, 8.9.1998 Dio francuske javnosti žali sto Francuska u polufinalu neće igrati s Njemačkom. HRVATI SU NAM ODUZELI SLAST OSVETE!

.... Jedan pogodak nikome neće biti dovoljan!

Vijesti na engleskom News in English

by: S. L. Butković

EXHUMATION OF VUKOVAR VICTIMS

ZAGREB(HINA) - The Croatian Government adopted a report on the Exhumation Process of Victims of Serbian Aggression from mass graves in Vukovar, eastern Slavonia.

This is the saddest report this Government has ever prepared, Defence Minister Andrija Hebrang said speaking about the exhumation and identification of Croatian defenders and civilians from mass graves in Vukovar and their burial at the Vukovar New Cemetery.

Government members believe that the news on the burial of Vukovar victims should have priority in the media. The media, especially television, have not adequately covered the burials of Croatian defenders and civilians to date, except for the last one, which was the result of pressure by Homeland War victims' associations.

Since 1995, the remains of 2,750 war victims were exhumed and 2,071 were identified, Croatian Deputy Prime Minister Ivica Kostovic said. Croatia is still searching for 1,879 missing and imprisoned defenders and civilians.

FOREIGN AMBASADORS IN ZAGREB

ZAGREB (HINA) - Croatian Foreign Minister Mate Granic received ambassadors of the European Union Troika and United States, accredited to Zagreb, and the head of the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) Mission in Croatia.

The EU Troika ambassadors informed Granic about the stands of the international community concerning

participation in the conference on reconstruction and development in Croatia and stressed the importance of timely adoption of a reconstruction plan, the Foreign Ministry said in a statement.

Granic informed his guests about the course of implementation of the refugee return programme, adding that Croatia started organizing its consular days in Banja Luka several days ago.

We expect an open and transparent reconstruction plan to be announced next week, Granic said.

The Foreign Minister also informed his guests about the Croatian Government measures aimed at consistent implementation of the Dayton agreement. Present at the meeting at Granic's side was also Assistant Reconstruction and Development Minister Stjepan Sterc.

PUBLIC COMPANIES

ZAGREB (HINA) - The Croatian Government adopted a report on annual commercial operations of public companies in 1997 and a report on paid salaries in those companies for the period between January and May this year.

Last year public companies realised a net profit of US \$87 million, primarily thanks to the profit of the Croatian oil industry (INA) and Croatian Post and Telecommunications (HPT).

The highest increase was registered in Croatian Radio-Television (HRT) 39%, then in the HPT 26% and the Official Gazette 22%.

The average gross wage in public companies amounted to US\$685 per month, which is 18% more than in 1996 and 26.2% more than the average wage in economy 1997.

The overall investments increased from US \$530 million in 1996 to US \$ 718 million in last year.

NEW YORK TIMES ARTICLE

ZAGREB (HINA) - Investigations carried out in the Croatian Army have not confirmed the authenticity of claims on the alleged involvement of Croatian Army members in training the Kosovo Liberation Army or in any other way

participating in its operations, Defence Minister Andrija Hebrang said.

Following today's Government session, Hebrang commented for Croatian Radio-Television on claims in a New York Times article that professional Croatian soldiers are allegedly fighting in Kosovo and a request by NATO commander in Europe Gen. Wesley Clark for Croatia not to get involved in the Kosovo conflict in any way.

During these conversations Clark warned about allegations that Croatian Army soldiers were participating in the Kosovo conflict as instructors or active officers on the side of the Kosovo Liberation Army, Hebrang said.

REMOVAL OF MINES IN B/H

SARAJEVO (HINA) - UN Mission to BH chief Elizabeth Rehn said that during 1997, 6.7 million square metres of land had been cleared of mines, as well as 3,144 homes or flats.

This year about nine million square metres of land and about 4,000 homes and flats are to be cleared of mines, Prlic said. According to UN data, about 200 people have been killed from hidden mines since the end of the war in Bosnia in 1995, while another 1,000 have been heavily or lightly injured. It is believed that the mine fields, largely planted along former front lines, hide at least another million different mines.

It has been assessed that about \$40 million is needed to complete the process of their removal.

BUILDING PENSIONERS' HOMES

UDBINA (HINA) - Prime Minister Zlatko Matesa opened a new pensioners' home in Udbina in Croatia's central Lika region which was liberated from Serb occupation in summer 1995.

The Government spent about US \$ 1.56 million for the construction of the home, with the initial US \$ 100,000 provided by the International Federation of the Red Cross and Red Crescent.

The home will accommodate 70 people in one-bed and two-bed rooms.

PREGLED HRVATSKOG TISKA

VEČERNJI LIST 26.6.98, Prekinut štrajk nastavnika/prosvjednici zaustavljeni na Markovu trgu/ svim nastavnicima koji nisu štrajkali 2000 kuna.

VEČERNJI LIST, 27.6.98, Jugoslavija i dalje traži rt Oštro i prevlaku. Dok je Beograd ostao na starim pozicijama, Crnoj Gori prihvatljiv hrvatski prijedlog. Bulatovićeva vlada zahtijeva da “rt Oštro i Prevlaka ostanu integralni dio bokokotarskog zaljeva I u granicama Republike Crne Gore, odnosno SRJ”

VEČERNJI LIST, 28.6.98, Istarskim ipsilonom bez cestarine! / Na fakultetima 11,409 mjesta !/ Slovenski parlament zaošttrava odnose s Hrvatskom

VEČERNJI LIST, 28. 6. 1998, Hotelijeri nezadovoljni lipnjem, od srpnja očekuju puno više !Deveti ukop u Vukovarskoj aleji hrvatskih branitelja/ Među žrtvama dvogodišnji Matej i sedmogodišnji Dalibor.

VEČERNJI LIST, 29. 6.98, Tuča uništava usjeve, jer raketari moraju čekati da oblaci prijedu granicu (slovensku) / O prevlaci će odlučivati Zagreb I Beograd, a ne Podgorica/ Haag - tužitelj za Dokmanovica traži doživotni zatvor !

VEČERNJI LIST, 30.6.98, Čekajuci presudu, Dokmanovic se objesio o zatvorska vrata / Pretučeni invalidi domovinskoga rata / Počela ekshumacija kod stadiona Sloge (u Vukovaru)

JUTARNJI LIST, 30. lipnja 1998, Josip Bozanic postaje kardinal? / Ekskluzivno iz Sombora, žena Slavka Dokmanovica, Danilka - Slavko se nije sam ubio.

VEČERNJI LIST, 1.srpnja 1998, Hrvatska među osam najboljih !!! / Papa Bozanića sprema za visoku službu u Vatikanu / Objavom tajnog popisa 59.188 žrtava Jasenovca i Gradiške razotkrit ću srpske laži !

JUTARNJI LIST, 2.srpnja 1998, Otkopana nova masovna grobnica u Vukovaru. Pronadjeno i tijelo 8-godišnjeg djeteta ubijenog s majkom. / Hrvatske Željeznice otpustit će 6.973 radnika.

JUTARNJI LIST, 3. srpnja 98, Financijska policija teško optužuje Fond za Privatizaciju zbog afere Dubrovačka Banka. / Papa priredio privatni ručak za nadbiskupe Bozanića i Jurića/ Četnicima iz Štikova ukupno 117 godina zatvora

VEČERNJI LIST, 4. srpnja 1998, Ministar obrane Hebrang dobio sedam pomoćnika/ Ivanišević u finalu u Wimbledonu

JUTARNJI LIST, 5 srpnja 1998, Nikada nisam imao veću šansu da osvojim Wimbledon, Goran Ivanišević / Pokopana još 51 žrtva srpske agresije (u Vukovaru) / Piknik hrvatskih povratnika iz Amerike i Kanade.

SLOBODNA DALMACIJA 6. srpnja 98, Svijet slavi naše nogometaše - HRVATSKA, HRVATSKA / Razgovor s dr. Mladenom Stabičićem - Ako izgubi Kosovo, Miloševic će se okomiti na Bosnu! / Goran zastao na vratima Raja !

VEČERNJI LIST, 7. srpnja 1998 - Večera na Jadranu skuplja od sedmodnevnog pansiona/ Margaret Thatcher počasna građanka Zagreba / Tražit ćemo tijela ubijenih u srpskim logorima /

VEČERNJI LIST, 8. srpnja 98, Prosvjed u Zagrebu, Umirovljenici zbog nepoštivanja odluke Ustavnog suda uputili zahtjevnici - Predsjedniče, naredite vladi ! / Mrs. Allbright pola sata razgovarala s oporbom /

VEČERNJI LIST, 9. srpnja 1998, A sad po treće mjesto na svijetu !!!! / U pet godina za povratak - deset milijardi kuna / Na Jadranu manje i stranaca i domacih / Pijavica čupala krovove po Dubravi

JUTARNJI LIST, 12. srpnja 98, Hrvatska treća na svijetu / Plaća predsjednika Tudmana izjednačena s plaćama austrijskog i njemačkog predsjednika / Bozanić - Papa će Stepinca proglasiti svecem 3. listopada u Mariji Bistrici /

JUTARNJI LIST, 13. srpnja 1998, Hrvatska dočekala pobjednike / Varaždinka prva Hrvatica na američkoj vojnoj zrakoplovnoj akademiji (Deborah Herceg) / Zagreb - Goričani cesta - Radovi neće stati - stiže 225 milijuna maraka za autocestu / Haški sud - Odgođeno donošenje presude Furundiji

I malo najnovijih vijesti iz HINA-e:

HINA, July 14/98 The admission of the Croatian World Congress (HSK) to the United Nation’s institutions is a great acknowledgement for the HSK and the whole Croatian diaspora, the HSK president Šimun Šito Ćoric told a press conference in Zagreb on Tuesday.

HINA, July 15/98, The United Nations Security Council on Wednesday decided to extend the mandate of UN military observers on Prevlaka for six months and called on Croatia and Yugoslavia to reach a solution on the disputed peninsula through negotiations.

HINA, July 16,1998, The Croatian Government on Thursday adopted a report on the Exhumation Process of Victims of Serbian Aggression from mass graves in Vukovar, eastern Slavonia.

The Government also adopted a Report on Solving the Housing Problems of Croatian Homeland War Victims through the reconstruction of homes, construction of flats and allocation of loans.

This is the saddest report this Governemnt has ever prepared, Defence Minister Andrija Hebrang said speaking about the exhumation and identification of Croatian defenders and civilians from mass graves in Vukovar in detail by the Croatian Hmeland War Defenders Miniser Juraj Njavro..... The identifications will continue during the summer as well. As of September, when new burials of Vukovar victims take place, the Government will be represented ar each funeral by one of its ministers. A Defence Ministry representative attending the burials will have the rank of general. During funeral days, flags will be lowered at half mast ar Defence Ministry and Croatian Homeland Defender’s Ministry buildings. Government members believe that the news on the burial of Vukovarvictims should have priority in the media. The media, especially TV, have not adequatly covered the burials of Croatian defenders and civilians to date, except for the last one, which was the result of pressure by Homeland War Victims’ Associations, Njavro said. Since 1995, the remains of 2,750 war victims were exhumed and 2,071 identified. Croatian Deputy Prime Minister Ivica Kostovic said. Croatia is still searching for 1,879 missing and imprisoned defenders and civilians, he said. (VK)

VIJESTI IZ “OBNOVE VUKOVARA ‘98”

Do sada, po blagajničkom izvještaju za obnovu Vukovara u našoj zajednici u Torontu i okolici prikupljeno je **\$68,719.00.** Da li ste i Vi dali svoj prilog za Vukovar?

NAŠE ZDRAVLJE

13391Aromatherapy

When we are young and nothing much is wrong with our health, we feel untouchable, immortal. But as we get older our health issues surface on our priority list very quickly.

Sooner or later, we must take better care of our body if we want to benefit from the advantage of a long pain-free life. But, who doesn't want that (a long pain-free life)? The majority of people would even define their ultimate happiness, and their success' in life by their quality of life, and health would be number one on their list. If we fail to listen to our muscles, bones, digestive or nervous system, etc. we will quickly receive an unpleasant pain signal we can all do without.

There are many treatments out there, but the "natural, old ways" and "knowledge of the ancients" are making a tremendous comeback in our society. Today, I will shed a light on one of these natural holistic practices - aromatherapy.

Aromatherapy is the enhancement of the body, mind, and spirit using natural plant oil extracts, called essential oils. These essences can balance, stimulate, relax, invigorate, and rejuvenate the body, as well as all the senses.

Essential oils are the regenerating and oxygenating immune defense properties of plants. They are the plant's life energy, extracted from certain cells within each living plant, such as the flower and its blossoms, the fruit and its rind, the roots, the bark and the leaves, or the herbs and their seeds. Essential oils helps to balance the subtle energy flow within the body.

Although referred to as "oils," their consistency is not oily but is light and more like water. Essential oils are odorous and highly volatile and readily evaporate into the air. We should be very careful and knowledgeable in dealing with them (concerning internal use or direct application of essential oils onto the skin in their undiluted form), especially since they're readily available in the market.

As we all know, plants have been the major source of medicine for most of the world's population, and remain so even today, their uses have not always been understood.

So, how does aromatherapy work?

Aromatherapy, when combined with massage benefits the whole body through the application of essential oils not only on the topical (skin) area, but on all internal organs as well. Oils find their way into the bloodstream on entry into the nasal passages and through the skin in the matter of minutes, and they can build up the defense mechanisms of the body. Aroma-massage therapy is by far the most luxurious therapeutic treatment available today.

It is through the Olfactory (nasal) System that essential oils

work to enhance emotional wellness, either to calm through relaxation or to stimulate through memory and improve mental capacity.

The oils can be enjoyed in a number of varied applications; inhalation of the vapors from a diffuser, the oils can be added to a warm bath, a perfume application, therapeutic aromatherapy (medical approach) uses the antibacterial, antiseptic, and anti-inflammatory properties of essential oils to bring the body back into harmony with itself.

Next time when we continue with the aromatherapy topic, we will tell you a little bit about its history.

Nada Odorčić, C.A.M.T.

Nada Odorčić - zagrepčanka - studirala fiziku na Prirodoslovno Matematičkom Fakultetu u Zagrebu. Emigrirala u Kanadu 1982. Trenutno živi i radi u Mississaugi kao Certified Aroma Massage Therapist, Ear Candling Practitioner. Za dodatne informacije možete zvati ĆHealMe TherapiesĆ na 416-876-0896 (Mississauga location) ili 416-761-0135 (Toronto location) ili poslati e-mail na estrin"pathcom.com

GROTA, STINA ILI KAMEN
Jadranka Boljunčić

Va kampanje bi rekli da ta grota trda čini da brajda bude grda, aš da vrganj teško gre zaradi te grde grotine!

Puli mora bi rekli da je stina bila ka je u plićaku barku udrila, I da po škoju bos teško gre - te stine priče korake!

U školi bi rekli da se zove kamen, I da narodi u njemu puštaju znamen. I da se kamenom ne smije tuci, jer letiš iz škole kuci!

A meni je sejeno kamen, grota ili stina, kad se kraj mora prostre bilina, pak se ležen, capa me milina - neka me speče od sunca toplina!

PIJAVICA

Malo ljubavne poezije:

KARTULINA IZ SVITA Stipe Vala, Podgora

Kad san triba partit,
litret si mi dala,
brančoletu jednu,
I šakicu žala.
Kazala si
sliku san ti dala da me pamtiš,
brančoletu, jer te volin,
a šakicu žala,
da se opet ovon moru vratiš.

I sićanja na naša lita,
Pulina, nek ti reče koliko te volin,
ova kartulina,
šta je šajen ja iz svita.

Paulina, Paulina,
davno san te ostavija,
ma te nikad, Paulina,
nisan zaboravija.

Vapor se uz mul stiska,
jedno dite cimuz veže,
gledan Bikovo,
u more sipjen šaku piska,
brančoleta ruku mi steže.

Iskrca san se na mul,
sa šćapon, star i sid,
judi govoru,
vidi ga, otiša mladić,
vrati se did.

Sad ne poznam naše misto,
nima ni sike Ika,
ništa nije ostalo isto,
sve je izblidilo,
izblidilo ka tvoja slika.

Prima tvojog kući san odi,
vidin,
razbili su i kanele na Velikoj vodi,
di si robu prala.

Muču judi kad ji pitan
di je moja mala,
šta radi,
jeli još živa?

A kad san doša prid tvoj sorat,
žene su mi rekle:
Tvoje Pauline nema,
ona sad sniva,
pod čempresin,
na punti svete Tekle.

Paulina,
Paulina,
davno san te ostavija,
ma te nikad,
Paulina,
nikad nisan zaboravija.

Par savjeta

- Vrlo često se udarimo i nakon par dana pojavi se velika "masnica", i nama, ženama, posebno je teško radi ružne boje, koja se mijenja od tamno plave do žuto-zelene, ili ljubičaste. Kako to ukloniti? Uzmite malo limuna, i istrljajte sa limunovom kiselinom to mjesto. Puno brže modrica će potpuno nestati.
- Ako želite da Vam "ajmpren" juha bude gusta, dodajte malo mrvica pri kraju kuhanja.

Malo informacija -

- Srpanj je najtopliji mjesec.
- Vrt traži puno vlage, a paprika najviše.
- Najveće imanje je znanje. Ako imate bistro dijete dužnost Vam je, dalje ga školovati i niti jedna žrtva Vam za postizanje tog cilja ne smije biti teška.
- Ne namećite djetetu svoju volju, savjet da, ali pritisak ne.

UMRO DUŠAN VUKOTIĆ

Filmski redatelj i karikaturist Dušan Vukotić umro 8. srpnja 1998 u Krapinskim Toplicama. Roden u Bileći 1927 godine, ostao je osobito zapamćen kao dobitnik nagrade Oscar za animirani film "Surogat". Osim animiranih filmova za koje je osvojio niz nagrada na brojnim festivalima, režirao je i igrane filmove te do umirovljenja predavao filmsku režiju na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. (Večernji, 9.7.1998)

TEL: (905) 602-8900
 FAX: (905) 602-8899
 MOBILE: (416) 399-4309

TRAVEL SERVICE LTD.

3045 SOUTH CREEK ROAD, UNIT 1
 MISSISSAUGA, ONT., CANADA L4X 2X6

JOHN LONCARIC
 President

VEČERNJAKOVI REPORTERI U SARAJEVU: KAKO SE GRADI POVJERENJE POD ČVRSTOM RUKOM SFOR-a

RUPE OD GRANATA KRPAJU CRVENO, PREŽIVLJAVAJU NA CRNO

- Prolaze ulicama bez drveća koje su u ratu posjekli za ogrjev, preko crvenom smjesom zakrpanih rupa na asfaltu - gdje su im granate ubile sugradane
- Što je istina - netrpeljivosti nema ni traga ili bi "zaratili za 10 minuta kad bi otišao SFOR"?
- Navikli na nemoguće, Sarajlije znaju ono što se ne usude komentirati ekokomisti - kako žive od 200 maraka na mjesec.

"Kad bi međunarodne snage sada otišle odavde, zaratilo bi se u roku od deset minuta!" Tako Sarajlije opisuju stanje u svojem gradu, iako je od formalnoga završetka rata u glavnome gradu Bosne i Hercegovine prošlo više od dvije godine. Očito je stoga da je nakon četiri godine patnji i brojnih žrtava teško povratiti povjerenje između nacija te da nad tzv. središtem bratstva i jedinstva bivše Jugoslavije pripadnici SFOR-a a i ostalih međunarodnih institucija angažiranih u tom gradu i državi ipak moraju imati širom otvorene oči.
No, promatrač, turist ili novinar koji stigne u Sarajevo teško će primijetiti netrpeljivost između Bošnjaka, Hrvata i preostalih Srba u Sarajevu. Baš suprotno, Sarajevo i njegovi stanovnici ostavljaju dojam najciviliziranijeg grada u Europi, gdje međunarodna mržnja uopće ne postoji.

TKO SMIJE OPROSTITI 11,000 POGINULIH

No, ako je vjerovati našim sugovornicima, na takav odnos ponajprije utječe čvrsta ruka međunarodnih institucija. Ne treba to nikoga previše čuditi jer su još glavna obilježja Sarajeva mnoge porušene zgrade, rupe od granata, ostaci gelera na asfaltu, invalidi koji prolaze gradom... Gradske su ulice gole, djelovi okolnih brda bez drveća, koje su stanovnici posjekli kako bi osigurali ogrjev za ratnih sarajevskih zima. Ne može se zaboraviti oko 11,000 poginulih Sarajlija u borbama sa Srbima ili tijekom njihovih mjesomućnih i beščutnih granatiranja gradskih četvrti. Tko je pozvan da im oprost sva ta nedjela, pitaju se Sarajlije?
Na putnika osobito stravičan dojam ostavljaju rupe od granata pokrpane crvenom smjesom. Na ta su mjesta pali projektili ispaljeni sa srpskih položaja na brdima koja okružuju grad, koji bi na mjestu ubili jednu ili više osoba. I dok se Sarajlije, naviknuti na takve crvene mrlje na ulicama, na prvi pogled gotovo i ne obaziru na njih, onaj tko je u taj grad došao iz nekog drugog dijela Europe ili svijeta obilazi ih u velikom luku, s poštovanjem prema žrtvama. Sarajlije su se, na žalost, na patnje i gubitke najmilijih navikli u ratu.

OBNOVA U SREDIŠTU, DRUGDJE ČEKAJU - DOBROTVORE

Obnova u Sarajevu ipak nekako napreduje. Najviše se radi u središtu grada. Počelo je i postavljanje javne rasvjete. No, ako se izade iz gradskoga središta, vide se spaljene i urušene zgrade u kojima nitko više nikada neće moci boraviti. I neke zgrade izvan središta obnavljaju se zahvaljujući pomoci inozemnih organizacija, ili stranih država, no to još nije ni približno dovoljno da bi tom gradu jamčilo relativno brz povratak u normalu.

Sarajevo, primjerice, ima samo dva hotela koji su, prema svojoj kvaliteti, primjereni takvom gradu - "Holiday Inn", i "Bosniju". Ima, doduše, još nekoliko hotela i prenočišta, no njih bi teško neka metropola uvrstila u elitni dio svoje ponude. Istodobno hoteli "Zagreb", "Europa" ili "Bristol", koji su nekada bili zaštitni znakovi turističkoga Sarajeva, spaljeni i uništeni čekaju nekoga tko će ih urediti.

NE ŽIVI SE OD - RIJEČI

Život u kojem je većina nezaposlena i snalazi se švercanjem ili raznim načinima trgovanja, nije nimalo jednostavan. Dok poluslužbeni podaci u BiH govore o prosječnoj placi između 200 i 250 njemačkih maraka, o tom podatku nijedan ozbiljniji sarajevski ekonomist ne želi govoriti dok je toliko ljudi zaposleno na crno ili dok njihovi poslodavci ne žele obznani prave podatke.
Sarajlije su, međutim, tijekom rata naučili kako se istuširati litrom vode, kako na peći od konzerve, s papirom kao ogrjevom, zakuhati vodu za kavu ili kako, na kraju, uopće preživjeti četiri godine pod stalnom opsadom, dok su naizgled svi putovi prema svijetu zatvoreni.
Čini se da je posebno teško onima koji su se prije rata bavili pisanom rječju. Kod odabira novinara danas je u Sarajevu bitna i tzv. politička podobnost, a uz to je, naravno, važna i nacionalna pripadnost. Stoga neka prva prijeratna sarajevska pera jedva preživljavaju. Ugledni sarajevski novinar i jedan od najvažnijih pisaca trilera na području bivše Jugoslavije Nevenom Kazazović kaže - "Teško je danas u Sarajevu preživjeti od pisanja. Ja pišem trilere koji su uglavnom namijenjeni publici koja bi se mogla nazvati intelektualnom. Nekad su se moji romani dobro prodavali, a danas, prije tiskanja samo dvije tisuće primjeraka, osobno moram pronaci isto toliko kupaca. Samo tiskati knjigu i pustiti je u prodaju, jednostavno se ne isplati. Ljudi nemaju novaca - objasnio je N. Kazazović.

Renato Ivanuš
Večernji list, 2. 7. 1998 str. 6

Vrbanja, rodni moj kraju

Koji puta, iako planiramo nešto posebno u životu i nadamo se najljepšemu, sami smo začuđeni kad shvatimo koliko toga nam se dogodilo i koliko nam znači jedan susret, ili događaj. Danas, 9. srpnja 1998, posjetila sam posebno mjesto svog života i srela čovjeka, kojeg bi svako mjesto svijeta željelo imati. Posjetila sam Vrbanju, moje rodno mjesto u Slavoniji, i srela čovjeka, koji naprosto obožava svoje rodno selo, i domovinu. Mi oboje, kao da smo se znali godinama, odmah smo našli zajednički jezik, na brzinu se našli u tisuću početih i nezavršenih priča, koje cemo kad-tad nastaviti.

No, počnimo na početku. Rodena sam u Vrbanji, manjem slavonskom mjestu godine 1943 (brzo izračunavajte godine koje nosim za pasom, pa da Vam skratim vrijeme sada sam oko 25 plus ono što sam trčala u prašini). Svoje rodno mjesto sam napustila negdje 1946 i nikada do danas nisam posjetila to selo. Uvijek je nešto bilo važnije i hitnije, no danas, posjeta Vrbanji je bila na redu.

Krenuli smo iz Zagreba rano ujutro, i vrlo brzo se našli pred selom, u koje smo ušli kroz prave, bogate slavonske šume. Cesta je vijugala kilometrima kroz zelenilo i naglo smo ušli u selo ne vidjevši u priči i ljepoti okoliša ime sela. Zastali smo kraj grupe ljudi i zapitala sam ih za ime sela. Kad su mi rekli da je to Vrbanja, meni su potekle suze - ne znam od čega, valjda ganuća. Ljudi su me začuđeno gledali.

Samo onaj tko nikada do jednog trena nije vidio mjesto gdje se je rodio - mislim, svjesno vidio, jer ono što gledamo kao male bebe ne znači da i vidimo - može razumjeti moje osjećaje. Sve je bilo uzburkano u meni, i kroz suze ganuća gledala sam oko sebe - bogate slavonske kuce, pred svakom kućom lijepa kapija, zeleno drvo oraha ispred kuća. Krovovi lijepi, crveni. Nova velika škola, crkva sa okrnjenim zvonikom, tek križ i gnijezdo roda na njemu. Pred koji dan jedan prijatelj mi je rekao da je Vrbanja jedno od najljepših slavonskih sela. Hvala mu na ovim riječima.

Imala sam sreću da sam na pravom mjestu pitala za nekoga tko bi mi mogao više reći o mom rodnom mjestu i uputili su me, lijepim slavonskim jezikom na čovjeka, koji živi “četiri avlije niže, on Vam je pravi!”.

I tako sam upoznala gosp. Ivana Čosica-Bukvina, mladjeg interesantnog čovjeka širokog osmjeha, s bradicom starom par dana, širokog duha kao što je Slavonija, toplog kao što samo Slavonac može bit. Čim sam rekla da sam vrbanjka zapljuštala su pitanja s obje strane. Pitala sam mnoga pitanja - od generalnih pitanja o mjestu koliko ima stanovnika, što se je događalo za vrijeme oba rata, do onih osobnih - dali se sjećate moje mame i tate? Dali su oni ostavili svoj znak negdje? Moji su bili učitelji u Vrbanji za vrijeme II. Svjetskog rata, tako da sam tamo i ja rodjena. Ne znam dali možete shvatiti što je za mene značilo da je on nakon kraćeg vremena - stalno govoreci sebi u bradu “Milica Horvat, Milica Horvat”.... iščepkao neki dokument na kojem je pisalo i ime moje mame i mog tate. Teško je opisati taj osjećaj, da je iza njih ostao trag i da će i druge generacije, kad nas više ne bude znale da su moji bili tu, i da sam ja tu ugledala svijet.

Pričali smo o raznim ljudima, o selu - kakvo je bilo i kakvo je sada, i riječi su išle same od sebe. Morali smo se zaustavljati i ograničavati na teme, da nebi izgubili nit razgovora - Vrbanju i sve o njoj. Dok smo razgovarali gledala sam oko sebe - stotine knjiga, jer naš prijatelj Čosić-Bukvin je pisac, koji je napisao par knjiga. Namještaj starinski, drveni, izrezbaren, stolice posebne - kako on kaže izrezbarene od drveta, koje je on vlastoručno “posudio”. Za pravo značenje riječi nisam pitala. Na zidu je bio ručnik - obrisalo kako ga zovu u Slavoniji, s hrvatskim grbom i nešto o Hrvatskoj. Pod prekrasan crveni. Ormari izrezbareni i iz svake ladice virile su knjige. Otvarala sam knjige s užitkom, svaku pomilovala, prolistala, jer svaka od njih bila je posebna. Bilo je tamo knjiga o Iloku, Slavoniji, Podravini - romana, pjesama, proze, slika.

Eh, slike.... Na zidovima su bile slike njegovih predaka i kad smo pitali tko je ova prelijepa snaša na slici, rekao je njegova baka. Mi često govorimo o lijepim slavonskim snašama - ova je bila jedna od najljepših. Te lijepe snaše danas više nema, ali ostala je njena slika na zidu njene kuce, u kojoj njen unuk još i danas živi i radi. Do nje stajale su slike raznih ljepotica i ljepotana u slavonskim nošnjama. Pitalo smo tko su i on nam je rekao da su to sve snaše koje je on previše volio i zato se nikad nije oženio. Šteta, kako je topao taj čovjek - a govor mu je nevjerojatan - pravi slavonski, onaj ikavski, sa starim riječima koje ne čujete svaki dan. Kako nam je sam rekao, čak se i njegovi Slavonci čude njegovom jeziku, ali on se neda! Na ormarima su visili gunjevi (posebni slavonski kaputi) - čak četiri, jedan ljepši od drugoga. Svi izvezeni, svi u tipičnim slavonskim bojama. Na vrhu ormara bili su slavonski crni šeširi, a kraj njih visile su vojne kape domaćina, koji je učestvovao u obrani Vrbanje u Domovinskom ratu. Razgovarali smo o gunjevima, tko ih pravi i kako je zadnji majstor gunjeva umro i više nitko ne radi gunjeve u Slavoniji. Još je jedna tradicija umrla.

Žurili smo s razgovorom, prelazili s teme na temu - toliko toga nas je intereseiralo, i nikako da se zaustavimo, i da moja prijateljica nije rekla da je vrijeme, tko zna kuda bi krenuli s razgovorom. Još smo zajedno popili kavu, razgledali crkvu u kojoj sam bila krštena. Napravili smo par slika sela koje uopće više ne liči na moje rodno mjesto godine 1943, no to nije važno. Moja Vrbanja je i danas tu, i jedan dio zagonetke, koji mi je odavno nedostajao, došao je na svoje mjesto. I ja znam gdje pripadam. Moja Vrbanja, zahvaljujući gosp. Ivanu Čosicu-Bukvinu ostati će na zemljovidnim kartama, ne samo onim papirnatim, već i onim koje nosimo u srcima, jer je opisana u raznim knjigama, koje su obišle svijet i donijele raznim ljudima toliko zadovoljstva.

Krenuli smo iz sela na brzinu, jer vrijeme je odmicalo i isto onako naglo kako smo ušli, našli smo se izvan mjesta. No, ovaj puta bila sam spremna sa foto aparatom i slikala sam izlazak iz mjesta da me podsjeća na još jedan dan, koji sam već dugo planirala, na dan kad sam konačno vidjela svjesno - s puno zadovoljstva - ono što su moje dječje oči prvo ugledale kad su se otvorile. U meni je još i sada uzbuđenje, sreća i jedan osjećaj koji je teško opisati. Duboko se nadam da sam Vam uspjela prenijeti osjećaje ovog prelijepog dana, a ovaj članak je samo početak o Vrbanji i Slavoniji - sada imamo tamo prijatelja, koji će nam se javljati koji puta. (VK)

fantastično. Uz ostalo imali su pjevanu sv. Misu - veliko iznenađenje - hrane na pretek, a društvo je opet bilo upravo odlično. Srela sam jednog od “izletnika” drugo jutro i malo mu je bio promukao glas.

Zadnji dio Sabora bile su organizirane posjete raznim sveučilišnim i državnim institucijama tako da su učesnici Sabora mogli posjetiti i porazgovarati s vodećim ljudima s raznih fakulteta, ustanova kao što su Rugjer Boškovic, ili Nacionalne i Sveučilišne knjižnice itd. Svaka od tih posjeta bila je izvrsno organizirana. Time je Sabor završen, no nama AMKA-šima ostaje da nastavimo dalje, jer ono što smo čuli i vidjeli traži naš pojačani rad. (VK)

FATHER’S DAY LUNCH, Bedem Ljubavi

“Bedem Ljubavi” je i ove godine, već po tradiciji, održao ručak za naše muževe, očeve, djedove, koji su dio nas. Taj naš “muški” dio udruge je veoma važan, jer nam pomažu tamo gdje treba, a koji puta iskorištavamo i njihovo rame - nije uvijek lako raditi, a rad “Bedema Ljubavi” nije stao ni danas.

Ručak je održan 21. lipnja 1998 u Yellow Pumpkins Restaurant u Mississaugi. Prisutnih oko 60-etak članica, obitelji i prijatelja. Nova predsjednica, gdja. Ružica Janjiček pozdravila je sve prisutne i zahvalila se na dolasku, jer doći na sam Father’s day na ručak i ostaviti svoju kuću nije mala stvar - i to je učinjeno za udrugu koju volimo. Predsjednica se je, kao prvo, zahvalila svima na radu, podršci, i pomoći, te je svim muškim gostima čestitala Father’s day.

Nakon toga bila je dobra hrana i dobro druženje, kao i bogata tombola, koju su donijeli prijatelji, i članice Bedema. Tombole je bilo toliko da je kod svakog stola bilo sretnih dobitnika.

HRVATSKA ISKRA pozdravlja zagrebačkog nadbiskupa mons. Josipa Bozanića. Veselimo se Vašem dolasku i od sveg srca želimo Vam dobrodošlicu među nama u Kanadi.

Uredništvo Hrvatske Iskre

29. lipnja 1998 oprostili smo se od našeg dosadašnjeg župnika vel. Josipa Gjurana. Uredništvo HRVATSKE ISKRE želi vel. Gjuranu sve najbolje, a našeg novog župnika, Valenta Bogadija srdačno pozdravljamo i čestitamo na postavljenju na mjesto župnika torontske župe.

Uredništvo Iskre

Šteta da nije bilo više gostiju, no kako znamo teško je ostaviti kuću na sam Father’s day, no vodstvo Bedema Ljubavi je po običaju zadovoljno - Bedem nikad nije stremio u visine, jer smo uvijek znali da moramo biti prizemljeni, posebno u ovoj sadašnjoj situaciji. Pristuno je bilo naše “staro društvo” i neki dodatni prijatelji. To naše staro društvo je uvijek s nama, kad se radi i kad se veseli. Ovaj puta zajedno smo sjeli k stolu da lijepo u miru, zajedno, počastimo muževe i očeve, okružene djecom i unučadi. Bilo je zaista lijepo vidjeti cijele obitelji za istim stolom, ovaj puta ne u svom domu, već u našoj zajednici, što se ne vidi često. Za istim stolom bile su čak četiri generacije - par obitelji, pa cemo ih navesti - četiri generacije Butkovica, tri generacije obitelji Mayer, i obitelji Osmokrovic. Čujem da im je bilo zaista lijepo, a i hrana je bila dobra. Još jedna sitna informacija - sa ovog ručka upućene su karte svim našim zatvorenicima po raznim zatvorima svijeta. Zaista hvale vrijedno, jer članstvo Bedema, kad i slavi, misli na one, koji ne mogu biti tamo s nama.

Vodstvo Bedema Ljubavi šalje ovim putem zahvalu svima koji su svojim prisustvom uveličali taj veseo Father’s day ručak, posebno zahvaljuje svima koji su pomogli sa donacijama za tombolu, pozdravlja cijelu hravtsku zajednicu u Torontu i okolini, i poručuje - “Bedem” ide dalje !. Žene, priključite nam se, jer u Bedemu naći cete rad, koji će Vam donijeti veliko zadovoljstvo, a kako je rekla jedna članica Bedema, prijateljstva koja su stvorena u radu Bedema Ljubavi, doživotna su.

Radojka Semrov

Večernji list - 4.VII, 1998

DOGAĐAJI U NAŠOJ ZAJEDNICI

OPROŠTAJ SA VEL. GJURANOM

29. lipnja 1998 oprostili smo se sa vel. Gjuranom, koji odlazi u penziju. U dvorani župe Naše Gospe Kraljice Hrvata skupilo se mnogo župljana, prijatelja i onih, koji su duboko poštovali vel. Gjurana. Tog dana slavio se je još jedan jubilej - 50 godina svećeničkog rada vel. Gjurana. Ovu večeru organizirale su žene z Društva Hrvatska Katolička Žena, s predsjednicom gdjom. Marijom Bradicom, koja je u svom pozdravnom govoru rekla "Želimo Vam reci od sveg srca hvala, velečasni Gjuran!"

Nakon izvrsne večere, mnogi su željeli pozdraviti popularnog župnika vel. Gjurana, tako da smo čuli pozdrave od raznih, upraviteljice škole "Kardinal Stepinac", gdje. Marije Kraljević, koja se je u svom govoru prisjetila zajedničkog rada od preko 20 godina i rekla da je rijetko koja škola bila toliko mažena i pažena kao ova, u ovoj župi, zahvaljujući našem župniku. Za uspomenu gdja. Kraljević je predala župniku poklon u ime cijele škole, i kako su škole siromašne ni poklon nije bio velik, ali od srca - nalivpero, i papir, kao i najnoviji primjerak "Osvita", glasila škole.

Nakon gdje. Kraljević vel. Gjurana je pozdravio gosp. Krijan u ime Slavenskog fonda. Rekao je u svom kratkom govoru da mi gubimo čovjeka koji nas je mnogo naučio, kad smo branili hrvatski jezik, našu domovinu, naše zatvorenike, našu zastavu. Plakali smo i veselili se s njim, i s odlaskom vel. Gjurana gubimo velikog prijatelja, oca. Gosp. Krijan je rekao, "Za sve Vam veliko hvala. Vi ste potrebni Domovini." U ime Slavenskog Fonda gosp. Krijan je predao zlatnik s likom kardinala Stepinca vel. Gjuranu.

Par riječi je dodao - s puno humora, po običaju, i vel. Valent Bogadi, koji se je prisjetio kako je pred koji dan sestra stavila na stol 5 žutih ruža i 6 klasova pšenice. Nitko od prisutnih svećenika nije razumio značenje tih plodova zemlje, pa je časna objasnila da su pet žutih ruža pet zlatnih desetljeća župnikova služenja, a klasje predstavlja plodove rada koji su nadmašili godine rada. Vel. Bogadi je još rekao o tome, kako će ovu župu nositi ljudi, župljani, dok bude Hrvata ovdje u Kanadi.

Večera je završila s pjesmom gitare vel. Bogadija, koji je već sada postao novim župnikom torontske župe. Vel. Bogadi je pjevao sve one pjesme koje mi toliko volimo, i sa kojima smo rekli vel. Gjuranu koliko nam je stalo do njega. Prva je bila "Blagoslovio Te Gospod / Neka Te čuva svud!", i onda su slijedile Vu plavem trnacu, Popevke sem slagal, Gore nebo visoko itd.

No, svi prisutni su čekali ono na kraju - da mogu stisnuti ruku vel. Gjuranu, zahvalit mu na svemu do sada, i zaželjeti mu sve najbolje. Hvala ženama društva Hrvatska Katolička Žena za ovaj veoma potreban događaj. (VK)

SABOR AMKA-ša U ZAGREBU

Iako je Sabor AMKA-ša bio u Zagrebu smatram da je i to dio života ove zajednice, pa želim da i Vi malo čujete kako je tekao Sabor. Samo kratko kako je došlo do tog Sabora. Mi, AMKA-ši koji smo članovi udruga Sjeverne Amerike na zadnoj konferenciji koja je održana u New Jersey-u u USA rujna 1997, dogovorili smo se da bi bilo svrsishodno da se svi AMKA-ši nađu u Zagrebu i da tamo porazgovaramo oko u oko, da se nademo za istim stolom i pročistimo probleme i da se dogovorimo o daljnjem radu. Tako smo stupili u pregovore s našim Rektoratom u Zagrebu i nakon duljih pregovora u kojima je ključni čovjek bio naš do-predsjednik ing. Vlado Benković, našli smo se svi u Zagrebu. AMCA Toronto je bila dobro predstavljena.

Mnogo toga se je dogodilo u ta tri dana i teško je nešto izdvojiti što je bilo najupečatljivije, zato prije svega moram zahvaliti organizatorima i sponzorima na dobrom radu. Dr. Greta Pifat-Mrzljak sa Rugjera Boškovića je bila ona, kroz čije je ruke prošlo sve - od najmanje do najveće stvari, pa isto tako mislim da se i njoj treba zahvaliti na izvrsnoj organizaciji Sabora. Mnogo rada je učinjeno, zahvaljujući Dr. Pifat-Mrzljak. Došlo je dosta delegata iz svih krajeva svijeta, mnogo poznatih imena, svi veliki radnici za Hrvatsku, posebno u Domovinskom ratu.

Sabor je otvoren u četvrtak 25. lipnja 1998, a radni dio počeo je 26. lipnja s pozdravima Ministarstva znanosti i umjetnosti, zatim osobno ministar useljenja Marijan Petrović, pa rektor Dr. Branko Jeren, zatim dr. Šeparović, jedan od idejnih organizatora AMCA-e i drugi. Nažalost, većina od njih su vrlo brzo nestali, a to je velika šteta, jer su propustili izvrsne radne referate raznih svjetskih udruga AMCA-i po svijetu. Nakon radnih referata bile su diskusije pored "okruglog stola" o temama koje su nam svima bile pri srcu. Govorilo se o hrvatskom jeziku, promidžbi, privatizaciji, o daljnjem radu, o Hrvatskom Svjetskom Kongresu itd. Prije nego predem dalje moram se osvrnuti na radne referate udruga. Slušali smo cijelo jutro referate o tome što je učinjeno tijekom Domovinskog rata, i nakon tih referata, gdje su predsjednici iznijeli na koji način se je dotično društvo organiziralo i kako borilo da se istina o Hrvatskoj iznese pred publiku dotične države - bila sam fascinirana radom svojih kolega. Jasno, naša torontska udruga je jedna od vodećih u radu i to je naš izvještaj pokazao. Tko zna možda bi i naša zajednica trebala nešto takvo da održi, da razne udruge pokažu - s dokazima - što i kako su radile za vrijeme Domovinskog rata.

Rad je bio zaista ozbiljan, a najbolji dokaz za to bio je neprekinuta predavanja za vrijeme utakmice Hrvatska - Argentina. Nekolicina ljudi su nestali, ali to je bio neznatan broj i zaista se nije osjećao, jer mi smo imali samo tri dana - dva u stvarnosti - da se sve učini i dogovori. Kao što je sam rad Sabora bio dobro organiziran, tako je i neslužbeni dio bio izvrstan. Večera je u subotu, 27. lipnja bila u Bogoslovnom fakultetu na Kaptolu i mislim da Vam ne moram reći o kvaliteti hrane, koju su nam priredili u kuhinjama Kaptola. Pjevalo se je, družilo, veselilo i ta večer ostati će mi u nezaboravnom sjećanju. Drugi dan gotovo svi učesnici otišli su na izlet, koji je organizirao Šumarski fakultet, u Gorski Kotar. Ja, nažalost, nisam mogla ići tamo jer sam imala druge obaveze, no čujem da je bilo upravo

MOTRIŠTA

Ovih dana vratila sam se iz Hrvatske sa Sabora - konferencije svih AMCA-i ili AMAC-a, kako god da se zovu (Almae Matris Croatiae Alumni - udruge bivših studenata zagrebačkog sveučilišta), koji se održavao od 26. - 29. lipnja, 1998. Na toj radnoj konferenciji hrvatskih intelektualaca iz diaspore, vodećih ljudi naših zajednica diljem svijeta, našlo se je stotinjak što većih, što manjih stručnjaka iseljene hrvatske, koji žive izvan Hrvatske iz ovih ili onih razloga. Ti ljudi su se dokazali u radu tijekom Domovinskog rata, jer radni izvještaji koji su podneseni tijekom rada Sabora bili su više nego impozantni. Koliko rada su dali AMKA-ši diljem svijeta upravo je nevjerovatno! Naša AMKA ovdje u Torontu dala je, kao i sve druge AMCA-e i svoj dar Domovini - veliki rad svih članova - od predsjednika, članova Upravnog Odbora (a bilo ih je mnogo) - sve do onih članova za koje nikada ne ćete ni čuti. Među nama prisutnima bio je i jedan najnoviji doktor nauka, nekoliko svjetskih stručnjaka iz raznih znanstvenih polja, no ono što je zaista važno je činjenica da ti ljudi nisu žalili ništa za pomoć domovini kad je trebalo, a došli su u Zagreb da razgovaraju o budućnosti, o radu koji treba nastaviti, i o pomoći domovini.

Dali znate što je to "medijska šutnja"? To Vam je kad se o nekom događaju ne piše, ne govori, ne diskutira ni na jednom javnom glasilu. Eto, to se je dogodilo ovom važnom skupu iseljenih hrvatskih intelektualaca, s još jednim dodatkom - jedan jedini Ministar hrvatske vlade, gosp. Marijan Petrović, došao je da kaže koju, i onda vrlo brzo otišao. Drugi su poslali svoje zamjenike, ili čak nikoga. Pozitivno znamo da su svi - i mediji i hrvatska vlada bili obavješteni o ovom važnom skupu Hrvata iz diaspore, jer vjerovali ili ne pokrovitelj Sabora bilo je Minisatrstvo znanosti i umjetnosti. Ministar je poslao svog zamjenika, koji je vrlo brzo nestao iz dvorane.

Koliko znamo, osim jednog kratkog intervju-a, za kojeg ne znamo gdje je objavljen, o ovom Saboru hrvatskih intelektualaca iz cijeloga svijeta - od Sjeverne Amerike pa sve do Australije - uopće se nije čulo u Hrvatskoj.

Žalosno, domovino, žalosno!

Valentina

Modern Age Plastics Inc.

**Custom Plastic Fabrication
Specializing in Acrylics:**

Designing, CNC Machining, Computerized
Vinyl Signs, Point of Purchase Displays

For more information: Please call Stan Trtanj

Tel: 416-675-2955 Fax: 416-675-2965
50 Fasken Dr. Units #2,3,4,5,
Etobicoke, Ontario, M9W 1K5

DO WE HAVE THE RIGHT TO FORGET?

Ante Malenica

CROATIA WEEKLY, No. 25, July 3, 1998

"How are we to live in a country where we trip over the unburied remains of our dearest ones?" cried poet Czeslaw Milosz in destroyed Warsaw at the end of World War II. Today, 53 years later, that same doubt can be expressed about the Croatian martyr city, Vukovar. For the last nine Saturdays, Vukovar's Novo Groblje cemetery has been the grim host to the final services of victims from the largest mass grave of postwar Europe. Almost 2,500 of Vukovar's inhabitants and defenders were murdered and buried in mass graves. However, the relatives of an additional 2,000 missing or captured persons, still live in uncertainty. Will of all their hopes be crushed by the tragic fact that there are some indications that there may be more mass graves, even larger than the one in Ovcara, and that their nearest and dearest may lie in Vukovar's surroundings.

At the moment when Croatia is respectfully saying its last farewells to the people who gave their lives for its freedom, one question remains above all: do we have the right to forget? Can the fact that Serbian soldiers, against all international conventions, murdered a six months-old child as their youngest victim, and a 93 year old woman as their oldest, in Ovcara (as well as other locations), be easily forgotten? And should the fact that not only Croats defended Vukovar, but Serbs as well, who were also murdered at Novo Groblje cemetery, be neglected? According to some information, as many as one-third of all victims in the Novo Groblje mass grave were Serbs. Although it is human to forgive, indifference is the worst thing that could happen to the Croatian people. Terrifying and apocalyptic images of Vukovar should act as reminder. The simple act that, as a reaction to the pressure of the international community, the study of recent Croatian history is forbidden in Eastern Slavonia stands as an ominous warning.

The entire Croatian public must take the side of the relatives of the victims from the mass graves when they are accused of turning those funerals into a parade. Let us not forget that the search for the missing from the Vietnam War continues, and that every American soldier or citizen that died for his country gets a respectable funeral. So why shouldn't we follow the example of the entire democratic and modern world in a situation as delicate as this?

PREDSTAVLJAMO VAM KNJIGE

HRVATSKA ZA STOLOM
Mirisi i okusi Hrvatske

Urednici:Ivanka Biluš, Božica Brkan, Lidija Čorić, Čirila Rode

Izdavač: ALFA

Svaki dan proveden u Hrvatskoj donio mi je nova zadovoljstva, poznanstva, susrete, i velika iznenađenja. Svi mi govorimo kako je svijet mali i onda se rado prisjećamo ovog ili onog susreta, koji nas je odnio natrag u prošlost i uspomene, među stare prijatelje. Eto, danas u Novalji, na otoku Pagu, za kavicom u kafiću srela sam ženu, čije poznanstvo je i mene odnijelo u moje školske dane, a Vama, dragi čitatelji, donijelo prikaz ove prekrasne knjige. Da malo pojasnim - jedna od urednica knjige **"HRVATSKA ZA STOLOM"** dobro pozna mog školskog kolegu, i to zajedničko poznanstvo mi je donijelo ovu knjigu na dar. Koristim ovu priliku da se zahvalim gdji. Biluš na prekrasnom daru, kojeg Vam preporučam iz sveg srca. Mi obično ne predstavljamo "kuharice", no ova knjiga je ono što smo dugo čekali Hrvatska u riječi, slici i kulinarstvu.

Gdja. Ivanka Biluš je jedna od urednica ove, kako bi Slovenci rekli "besramno lijepe" knjige **"Hrvatska za stolom"**. Neobično me je razveselio podnaslov **"Mirisi i okusi Hrvatske"** jer hrana za mene nije samo izuzetno zadovoljstvo, već i druženje, događaj, i sve ono što ostaje dugo u nama. Često puta miris neke određene hrane prati nas i nerijetko vraća u događaje koji su nam ostali u srcu.

Ova knjiga je upravo fantastična. Podijeljena je u stvari na tri djela - uvod, kontinentalnu kuhinju, a treći dio je mediteranska kuhinja. Sam uvod je nevjerojatan, počevši od slika do sadržaja, gdje na par stranica urednici kratko i jezgrovito pišu o tome tko su Hrvati, o našem jeziku, prosvjeti, znanosti i kulturi, o trinaest stoljeća hrvatskoga naroda, o hrvatskoj zemlji doživljaja, o gospodarstvu, iseljeništvu, folkloru, suvenirima i tek onda kad je Hrvatska predstavljena u punoj ljepoti prelaze na jedan od zadovoljstava života - bar za nas Hrvate - na našu kuhinju.

Previše je recepata u toj knjizi da bi ih mogli sve spomenuti, no jedna stvar je zajednička svima - upotreba Vegete. Ta naša Vegeta, bez koje ni jedna "poštena" hrvatska kuća ne postoji, je, može se reci, baza ove knjige, jer su urednici ove knjige ljudi koji rade u marketingu "Podravke". No, da Vam bar malo predočim bogatstvo recepata samo tu Vas malo odnijeti (u mašti) u kulinarstvo Hrvatske, bilo kontinentalnog dijela, bilo našeg Primorja, Istre ili Dalmacije. Recepti su vrlo dobro napisani, iskušani po raznim kuharicama, i jasno, jednostavni. Mnogo puta pitamo kako kuhati štrukle - recept je u ovoj kuharici, kao i recept za mlince, puricu purgericu, odrezak "Barun Trenk", kotlet s trsja, samoborsku kotlovinu. Sad malo na more - pašta i fažol, istarska jota, kokoš na brodet, istarski fuži, pašticama s njokima, salata od rakovice i moje najmilije jelo - bakalar na bijelo, kao i mnogo drugih fenomenalnih recepata.

Ja, po običaju, prepuštam urednicima predposljednju riječ (moja je zadnja), jer njihove riječi su nešto što je mene oduševilo, pa ih i Vi poslušajte. Ove riječi su dio uvoda u knjigu, no pošto smatram da su "besramno lijepe" moram Vam ih pretipkati. *"Knjiga koju upravo držite u rukama, iako predstavlja "cvjetnjak" hrvatske tradicije, vještine i kulture priređivanja jela, nije samo niz naputaka kako pripremiti dobro i ukusno jelo. Ona želi predstaviti Hrvatsku u različitim vidovima. Hrvatska za stolom, kako je nazvasmo, nudi bogatu i raznoliku Hrvatsku gastronomsku kulturu, ali i sve ono što gastronomiju prati. Dakle, i raznolikost hrvatskih zemalja, njihovu povijest i tisućljetnu kulturnu baštinu kao nezamjenljiv dio hrvatskoga duhovnoga identiteta. Ona progovara i o znamenitim Hrvatima koji su u proteklih trinaest stoljeća ugradili sebe i svoje stvaralaštvo u nastojanja da se sačuva i proslavi, unatoč svim protivnostima, nesklonim vremenima i tuđim presizanjima, hrvatsko ime, ime hrvatskog jezika i naroda, te da se uspostavi, učvrsti i očuva, samostalna i demokratska hrvatska država. Hrvatska jela proizašla su iz različitih plodova zemlje Hrvata - i onih kontinentalnih i onih mediteranskih. U toj različitosti se i ogleda raznovrsnost hrvatske kuhinje i bogatstvo njezina stola. Jela koja Vam predstavljamo zaista su pažljivo i posebno pripremljena. Predstavljaju jedinstvenu antologiju napitaka i savjeta kako dugu gastronomsku tradiciju jednoga od najstarijih naroda prilagoditi suvremenom senzibilitetu čovjeka, bio stranac ili Hrvat, te kako koristiti sve stečevine suvremene prehrambene industrije. Knjigu HRVATSKA ZA STOLOM ostvario je autorski tim koji iza sebe ima dugogodišnje istraživačko iskustvo, pa smo iz te riznice Vašem stolu uz svako jelo darovali posebnu priču, ne propuštajući ni zdravice, priče o najboljim vinima. Bez njih bi hrvatska kultura stola bila krnja, lišena radosti zajedničkoga blagovanja. Užitak se, pak, ne sastoji samo i isključivo od ukusnoga jela i dobrog vina. Pravi užitak, uz jelo i piće, predpostavlja radost zajedništva i blagovanja u obitelji, među prijateljima, na raznim slavljima. Riječju, u svakoj prigodi gdje se ljudi nađu zajedno kako bi uživali bogate darove i plodove zemlje. Bilo Vam u slast, ma za koje se jelo odlučili ! I živjeli, ma u kojem hrvatskom vinu uživali !*

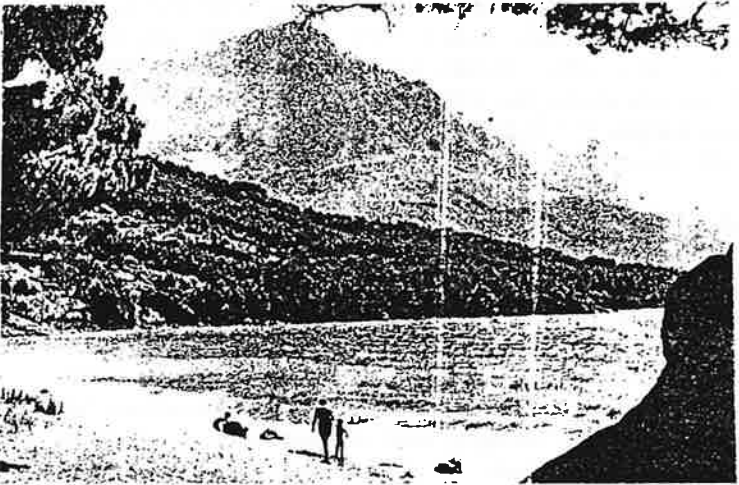
Hrvati svoju zemlju u himni uzdižu zbog njezine iznimne ljepote - "Lijepa naša domovino!" Jer kako kazuje u svojim stihovima pjesnik Drago Ivanišević, Hrvatska to i nije samo zemlja, kamen, voda i oblaci i more - "Hrvatska je riječ koju naučih od majke i ono u riječi mnogo dublje od riječi - i ono dublje s Hrvatskom me veže, s Hrvatskom Hrvata, s patnjama njihovim sa osmjehom i nadom, s ljudima me veže, te ja kao Hrvat brat sam sviju ljudi. I kud god idem sa mnom je Hrvatska!"

Premalo je reći - mi Vam preporučamo ovu knjigu, jer ova knjiga traži i više od toga. Mi obično pišemo o političkim knjigama, o tematskim knjigama, i zaista nikada ne predstavljamo knjige kao ovu, i baš zato što je ova knjiga mješavina svega onoga što nam je drago - i povijesti, i ljepote i umješnosti kulinarstva pozivamo Vas da nabavite ovu knjigu - bit će Vam veliko zadovoljstvo prolistati je, uživati u tekstu i slikama, upotrebiti je, kao i podijeliti s prijateljem, i s užitkom je pokloniti.. (VK)

ŠKAMPI NA BUZARU (za 4 - 6 osoba)

- 1,5 kg svježih škampa
- 1 dl maslinova ulja
- 20 dag rajčice
- 6 češnja češnjaka
- mala vezica peršina
- 2 dag krušnih mrvica
- 2,5 dl bijelog vina
- sol
- svježe mljeveni papar
- peršin
- Vegeta

Na ugrijano ulje dodajte oprane i osušene škampe i malo ih zapecite. Dodajte im sitno nasjeckani češnjak i peršin, pa zatim oguljenu i na kockice narezanu rajčicu. Pospite s malo Vegete, soli i papra i zajedno kratko prodinstajte. Dodajte oprane škampe, pospite ih mrvicama i zalijte vinom, promiješajte i sve kuhajte oko 10 - 15 minuta poklopljeno na umjerenoj vatri. (Energetska vrijednost 1 obroka 685/2877kal)

I umjesto riječi:

FALA

Dragutin Domjanić

Za vsaku dobru reč,
Kaj reči si mi znala,
Za vsaki pogled tvoj,
Za vsaki smeh tvoj, fala!

Tak malo dobrog
V življenju tu se najde,
I če je sunce čas
Za oblak taki zajde.

A ti si v srce mi
Tak puno sunca dala,
Kaj morem ti neg reč
Od vsega ti srca fala!

NIGDAR NI BILO.....
ŽIKINA OSVETA

Hrvatska je kooperativna. Papir koji nosi ime Članak 11, pak, tvrdi da je Hrvatska nekooperativna. Kažu u MZ (medjunarodnoj zajednici) "da svi znaju koliko je točno srpskih izbjeglica." Ispravak krivoga navoda - nisu oni izbjegli, nego su POBJEGLI.

No, ipak hrvatska je Vlada donijela Obvezatni napatuk o planskom povratku. Nedavno se u Kistanje pokraj Knina vratilo nekoliko obitelji, primljeni su normalno, ali jedan od povratnika reče"- Eve nas ljudi, vratismo se ! A de gi ga je ona RAKIJICA, al?

-Koja sad pak rakija!?

- Aaaa, znamo mi, znamo da nam morate dati OBAVEZATNI NAPITAK!

_ Dobro da je tako, ali - bilo je OVAKO!

Dakle, hrvatsko državljanstvo ne moraju STJECATI, nego ga samo ovjeriti. Uvjereni u "večnost svoje krajine", u Kninu su tiskali i VLASTITE dokumente. Pa s tim "dokumentama" i s "JNA" ispred njih, srušise nam (im?) trećinu države, pobiše tisuće ljudi i - UTEKOŠE! Zvali ih da ostanu, ali zaludu. Možda je, kao negativistima, trebalo vikati - "m'rš, bjež'te, ...", pa bi ostali? a sad - OVJERITE IH !

A vidjesmo i kako i koliko im je stalo do "pomirbe". Trećeg svibnja, na Dan grada Vukovara, na Dan. sv. Filipa i Jakova. NI JEDNOG JEDINOGA nije bilo!

-Ama nemojte, ta to nas IRITUJE!

- Najnovije, pak - kažu da njihov povratak mora biti DOBROVOLJAN!? Neobjašnjivo, ali moglo bi biti i ovako.

Kako nam je poznata "bezgranična ljubav" istočne braće prema Hrvatima, a pogotovo prema hrvatskim prostorima "od pamtiveka", a njima je još poznatija neupamćena bežanija 1995. godine iz "vekovnih srpskih zemalja", a zbog spomenute "ljubavi".

-Jel', bre Pantalonije, znaš da sada možemo da gi ga zafrkavamo "ustaši" do kosku!

- Ama kako, bre Žiko?!

- Ako gi ga mi se ne povratimo, i to DOBROVOLJNO, će da nabiju SANKCIJU Hrvatskoj ! Ima da ih nema, bre, za pola godine, a, šta kažeš!?

- Juuuuu, mlogo lepa ideja! Ajmo se deremo - NEĆEMO DA SE POVRAĆAMO! Ima da decu, žene i starčad pobacamo do drumovima, da se valjaju i deru ki majka devet Jugovica - da neće da idu, a oni njima SANKCIJU! A mi iz Srbiju, ili bolje iz Nemačku, lep gi ga gledamo kako oni tamo PATU od sankciju!

A kosovska "kolevka" ljulja li se ljulja.

Robert Eržišnik,

Večernji list, 28.6.1998, str. 30

